

اجلاس بعدی کاپ^۱ باید تنها بر تضمین پرداخت‌ها و

مسئول نمودن بی‌انگیزه‌ها تمرکز کند^۲

نویسندگان: آرونابها گهوش^۳ و شکها بهسین^۴

منبع: نشریه ایندین اکسپرس

تاریخ انتشار: ۲۵ نوامبر ۲۰۲۲

مترجم: حمیدرضا زرنگار

اشاره

کنفرانس‌های "کاپ" (برگرفته از عبارت Conference of the Parties و یا به عبارت دقیق‌تر Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (کنفرانس اعضای کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در مورد تغییر اقلیمی) دنباله تلاش‌های ملل متحد برای انجام اقدامات پیشگیرانه جهت پیش‌بینی، جلوگیری یا به حداقل رساندن علت‌های تغییر اقلیمی و کاهش اثرات سوء در قالب کنوانسیون تغییرات اقلیمی ۱۹۸۹ و اجلاس‌های بعدی نظیر کنفرانس پاریس است. مقاله حاضر با دیدگاهی مطالبه‌گر به تلاش‌های اخیر در برابر تغییر اقلیم و از جمله کنفرانس تغییر اقلیم ۲۰۲۲ در شرم‌الشیخ مصر تحت عنوان کاپ ۲۷ می‌نگرد. نویسندگان هندی مقاله به ویژه بر لزوم نقش آفرینی بیش‌تر و شایسته‌تر کشور خود در این عرصه به عنوان یک اقتصاد نوظهور تاکید می‌ورزند. آرونابها گهوش مدیر عامل و شکها بهسین مدیر ارشد شورای انرژی، محیط زیست و آب^۵ است.

مذاکرات اقلیمی تمایل دارد که بیش‌تر با کلمات درگیر شود تا عمل؛ اما گاهی اوقات واقعیت به شما تلنگر می‌زند. یک سال ویرانگر از امواج گرما، خشکسالی، محصولات ضایع شده، سیل‌های شدید و ... نمی‌توان

^۱ Conference of the Parties to the United Nations Framework Convention on Climate Change (COP).

^۲ Future COPs must focus almost exclusively on ensuring delivery and holding laggards accountable.

^۳ Arunabha Ghosh.

^۴ Shikha Bhasin.

^۵ COUNCIL ON ENERGY, ENVIRONMENT AND WATER (CEEW).

آسیب های مربوط به وضعیت آب و هوا بر زندگی و معیشت را نادیده گرفت. آخرین دور گفتگوها (کاپ ۲۷ در مصر) با اندکی امید آغاز شد و (دو روز فراتر از برنامه) به شکلی کم فروغ به پایان رسید.

تمام ۱۹۷ عضو کنوانسیون چارچوب سازمان ملل متحد در مورد تغییر اقلیم (UNFCCC) موافقت کردند که تامین مالی برای جبران ضرر و زیان کسانی که بیش تر نیازمند هستند را فراهم کنند. اما هدف حفظ روند افزایش دما البته تا سطوحی که بتواند ضرر و زیان را به حداقل برساند، کماکان از میانه رخت بر بسته است. ضرر و زیان به اثرات نامطلوبی اطلاق می شود که جوامع و کشورهای آسیب پذیر در نتیجه تغییرات اقلیمی با آن مواجه می شوند، از جمله افزایش حوادث و شدت بلایای طبیعی و آب و هوای شدید و حاد، همچنین افزایش آهسته دما، افزایش سطح آب دریاها و بیابان زایی.

کشورهای ثروتمند سال ها در برابر پرداخت ضرر و زیان مقاومت می کردند؛ زیرا نگران بودند که انتشار تاریخی گازهای گلخانه ای جوامع آنان، درخواست های بزرگی را برای جبران خسارت تحمیل کند. تحت تاثیر فشارها، آن ها بیش از این نتوانستند مسئولیت خود را انکار کنند. تصمیم کاپ ۲۷ شامل ایجاد یک کمیته انتقالی است که با نمایندگی برابر در میان کشورهای غنی و فقیر به موضوع ضرر و زیان اختصاص داده شده است. این کمیته به منظور عملیاتی کردن ترتیبات تأمین مالی، وظیفه شکل دهی به ترتیبات سازمانی، شناسایی و گسترش منابع تأمین مالی، و هماهنگی با ترتیبات تأمین مالی موجود را بر عهده دارد. همه این ها توسط کاپ ۲۸ در سال آینده در امارات متحده عربی پیگیری خواهد شد. بنابراین، نقاط حساس مذاکرات همچنان باقی مانده است.

هندوستان می تواند از سوی کشورهای جنوب صحبت کرده و عمل نماید تا اطمینان حاصل شود که تسهیلات مالی جدید مربوط به ضرر و زیان پرداخت می گردد. هندوستان همچنین باید اعمال فشار را برای افزایش حجم بودجه بین المللی ویژه سازگاری ادامه دهد. چند نکته :

نکته اول، یک شاخص جهانی آسیب پذیری در برابر تغییرات اقلیمی ایجاد کنید. سال گذشته شورای انرژی، محیط زیست و آب یک شاخص آسیب پذیری اقلیمی را برای هندوستان تهیه کرد که بر اساس قرار گرفتن در معرض رویدادهای شدید، حساسیت جوامع و ظرفیت سازگاری دستگاه های محلی است. این شاخص نشان داد که بیش از ۸۰ درصد از هندی ها در برابر بلایای شدید اقلیمی بسیار آسیب پذیرند. این داده ها و تحقیقات در حوزه عمومی به ترسیم آسیب پذیری های حاد و برنامه ریزی راهبردهایی برای ایجاد سازگاری توسط جوامع، اقتصادها و

زیرساخت‌های مقاوم در برابر شرایط اقلیمی کمک می‌کند. شاخص‌هایی مانند این‌ها در حوزه عمومی در سایر کشورها وجود ندارند.

یک شاخص جهانی، بر اساس مخاطرات اقلیمی و اثرات مرکب، به طور شفاف - و علمی - اندازه‌مشکلی را که مرکز برآورد ضرر و زیان باید به آن رسیدگی کند، مشخص می‌نماید. باید بر اقتصادهای بزرگ در حال ظهور و انتشار دهنده گازهای گلخانه‌ای فشار وارد آید که در تامین منابع مالی پرداخت خسارت مشارکت کنند. پرداخت غرامت محدود نیز خودبخود با افزایش هزینه‌های ایجاد سازگاری پیوند دارد. هند باید به فشار برای افزایش حجم بودجه بین‌المللی برای سازگاری ادامه دهد.

نکته دوم، علم اسناد^۷ تشویق گردد تا ارزیابی کند که تا چه اندازه تغییرات اقلیمی ناشی از انسان، احتمال و شدت رویدادهای شدید آب و هوایی را متحول کرده است. متأسفانه، مانند اکثر تحقیقات جهانی در مورد تغییر اقلیم، سهم کشورهای جنوب محدود است. یک مطالعه تازه نشان داد که تنها ۳/۸ درصد از هزینه‌های پژوهش‌های اقلیمی جهانی به آفریقا اختصاص دارد. در حالی که ۷۸ درصد این هزینه‌ها از آن اروپا و آمریکای شمالی است. این روش دانش اقلیم را غنی می‌کند؛ توجه را به مناطق آسیب‌پذیرتر جلب می‌کند؛ ظرفیت تحقیقاتی را در کشورهای در حال توسعه ایجاد می‌نماید و چارچوب تحقیق و توسعه را تقویت می‌کند.

نکته سوم، از ابتکار سیستم‌های هشدار زودهنگام^۸ حمایت شود. برنامه اقدام اجرایی ابتکار هشدارهای اولیه برای همه^۹ که در کاپ ۲۷ رونمایی شد و مورد استقبال وزیر هندی بونپندر یاداو^{۱۰} قرار گرفت، در راستای اطمینان از محافظت ساکنان زمین توسط سامانه‌های هشدار اولیه در عرض پنج سال هدفگذاری نمود. این برنامه خواستار سرمایه‌گذاری هدفمند ۳/۱ میلیارد دلاری طی سال‌های ۲۰۲۳ تا ۲۰۲۷ شده است که می‌تواند از ضرر سالانه ۳ تا ۱۶ میلیارد دلار در برابر حوادث طبیعی در کشورهای در حال توسعه جلوگیری کند.

یافته‌های پژوهشی شورای انرژی، محیط زیست و آب با توجه به آسیب‌پذیری کشور در برابر وقایع حاد آب و هوایی روشن می‌سازد که ۷۵ درصد بخش‌های هندوستان مستعد وقایع حاد اقلیمی اند. مانع تنها در حمایت از استقرار سامانه‌های هشدار زودهنگام؛ بلکه در ارائه سرمایه‌گذاری‌ها و ظرفیت‌های به حداکثر رساندن حفاظت و مزیت‌ها نیز خوب خواهیم بود. راه‌اندازی چنین سیستم‌هایی با اتصال آخرین مایل در اودیشا^{۱۱} پیشاپیش به ثمر

۷ Attribution Science علم اسناد یا انتساب احتمال یا شدت یک رویداد خاص را امروز در مقایسه با نحوه وقوع آن در عالم ذهن که انسان‌ها آن را هنوز تجربه نکرده‌اند، مشخص می‌کند.

۸ Early Warning Systems Initiative

۹ The Executive Action Plan for the Early Warnings for All Initiative

۱۰ Bhupender Yadav

نشست: ارقام گزارش شده حاکی از آن است که در سال ۲۰۱۹ در هندوستان کم تر از یکصد نفر بر اثر طوفان فانی^{۱۲} جان باختند که با آمار حدود ده هزار نفر در ابر گردباد سال ۱۹۹۹ قابل مقایسه است. هند می تواند تحت ابتکار عمل به ظرفیت سازی جامعه، زیرساخت های مراقبت های بهداشتی و تضمین هایی برای زنجیره های تامین کالاهای ضروری یا خانه های امن عمومی کمک مالی ارائه کند.

نکته چهارم، نفوذ ائتلاف زیرساخت مقاوم در برابر بلایا^{۱۳} را به کار ببندید. هندوستان این ائتلاف را برای ارتقای تاب آوری سامانه های زیرساختی جدید و موجود در برابر مخاطرات اقلیمی و بلایا در حمایت از توسعه پایدار تأسیس کرد. این ائتلاف اکنون در حال انجام یک مطالعه ارزیابی ریسک مالی^{۱۴} برای حمایت از توسعه استراتژی جامع تامین مالی ریسک بلایا^{۱۵} در بیش از ۳۵ کشور و نهاد چندجانبه عضو است. این ائتلاف سال گذشته ابتکاری به نام زیرساخت برای ایالات جزایر تاب آور^{۱۶} را آغاز کرد.

هندوستان در همان زمان که ریاست گروه ۲۰ را برعهده می گیرد، می تواند برای ایجاد صندوق ذخیره جهانی تاب آوری^{۱۷}، سرمایه گذاری شده توسط حقوق برداشت ویژه صندوق بین المللی پول^{۱۸}، برای ایجاد حمایت بیمه ای در برابر شوک های فیزیکی و کلان اقتصادی شدید که مخاطرات اقلیمی ایجاد می کند، فشار بیاورد.

تامین مالی برای ضرر و زیان تنها یک روی سکه است. کاهش فزاینده و سریع انتشار گازهای گلخانه ای هنوز بسیار ضروری است. این موضوع در راستای منافع توسعه هند است. در حالی که هند هفته گذشته راهبرد توسعه بلندمدت کاهش انتشار کربن خود را منتشر کرد، باید از روش های علمی برای تعیین کمیت اهداف بلندمدت خود استفاده کند تا به صنعت و سرمایه گذاران جهت دهد. با این حال، فشار هندوستان در مذاکرات، برای کاهش تدریجی تمام سوخت های فسیلی (نه فقط زغال سنگ) با شکست مواجه شد.

زمانی که به تریلیون ها دلار سرمایه گذاری پایدار نیاز است، مذاکره کنندگان همچنان بر سر تعاریف تامین مالی مسائل اقلیمی به بحث و جدل پرداختند. وقتی صحبت از فناوری به میان می آید، مشارکت های بخشی و توسعه مشترک فناوری می تواند راه رو به جلو باشد؛ نه آن که به دنبال فناوری هایی باشند که هرگز انتقال نمی یابند. در اصل، موفقیت در مذاکره در مورد تسهیلات مالی ضرر و زیان نیز اعتراف به بزرگ ترین شکست فرآیند کاپ، یعنی

۱۲ Fani

۱۳ Coalition for Disaster Resilient Infrastructure (CDRI)

۱۴ Fiscal Risk Assessment Study

۱۵ Development Of Comprehensive Disaster-Risk Financing Strategy

۱۶ Infrastructure for Resilient Island States

۱۷ Global Resilience Reserve Fund

۱۸ IMF Special Drawing Rights

پاسخگویی است. تأمین مالی ضرر و زیان (اگر اصلاً ارائه شود) در حالی که زخم عمیق تر می‌شود، در حکم باند زخم است.

عدم موفقیت در کاهش هدفمند انتشار گازهای گلخانه‌ای برای سه دهه، هیچ عقوبتی ندارد. انتشار جهانی گازهای گلخانه‌ای باید تا سال ۲۰۳۰ تا ۵۰ درصد کاهش یابد؛ اما برای ارائه نکردن برنامه‌های معتبر برای انجام این کار، کسی رسوا نمی‌شود.

هندوستان از طریق ماموریت سبک زندگی برای محیط زیست توجه خود را به سبک زندگی پایدار جلب کرد، اما چه کسی به این حرف‌ها گوش می‌دهد؟

کنفرانس‌های آینده‌کاپ باید تنها بر حصول اطمینان از تحویل غرامت و پاسخگو نگه داشتن بی‌انگیزه‌ها تمرکز کنند. در غیر این صورت، روند کاپ از بین خواهد رفت و چندجانبه‌گرایی به طور دائمی آسیب‌پذیر خواهد دید.